

Nr 578

Av fru **Segerstedt Wiberg** och herr **Widén**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 54, angående reformering av den obligatoriska skolan m. m.*

(Lika lydande med motion nr 694 i Andra kammaren)

Då den första folkskolestadgan utfärdades 1842 hade redan länge funnits folkskolor i Sverige. De hade tillkommit genom enskildas ansträngningar och hade huvudsakligen vuxit fram efter reformationen.

Dessa enskilda folkskolor kunde i längden inte tillfredsställa de stegrade kraven på kunskaper. Upplysningstiden förde med sig en önskan om allmän medborgerlig bildning. Man ville genom att ge hela folket upplysning göra det mera intresserat av allmänna angelägenheter. Man önskade dessutom skapa bättre förutsättningar för allmogen att delta i riksdagens arbete.

När sedan stadgarna för den nya skolan utarbetades deltog i arbetet flera av våra förnämsta kulturpersonligheter. Den skola man byggde upp var visserligen enligt våra begrepp anspråkslös men den gav hela vårt folk tillgång till en undervisning som sedan kunnat vidgas och förbättras. Då vi nu står inför en ny genomgripande reform av vårt skolväsen sker detta för att obligatoriska skolan skall motsvara vår tids krav på en hela folkets undervisning.

Inför reformen har föreslagits att man skall införa namnet grundskola. Man vill härigenom markera att skolformen är ny. Den omfattar hela skolväsendet och bygger på erfarenheter även från andra skolformer. Genom att införa det nya namnet skall även uppnås att förväxlingar inte sker mellan den nya skolformen och den gamla under det tiotal år som dessa båda former kommer att finnas parallellt med varandra.

Enligt vår mening är den nya skolan att betrakta som vår tids skolform. Vi har nu hunnit därhän att hela folket skall ha tillgång till samtliga skolformer. Skolan är inte i något avseende en angelägenhet som berör ett fåtal, skolan är folkets. Under dessa förhållanden förefaller det inte vara av behovet påkallat, eller av andra skäl önskvärt, att ge skolan ett nytt namn. Det föreslagna namnet "grundskolan" betecknas också som glanslöst av skolberedningen. Vi finner att påpekandet är befogat. Vi vill därtill framhålla att beteckningen "grundskola" är en olycklig ordbildning med tanke på dess uttalande i skilda dialekter. Det blir i dessa minst sagt glanslöst. Ett mycket stort antal representativa remissinstanser har uttalat sig för bibehållandet av namnet folkskola och mot införandet av beteckningen grund-

skola. Flera av dessa påpekar att namnet folkskola har god klang och en mer än hundraårig tradition. De framhåller att den nya skolan blir en hela folkets skola, som ger en allmän medborgarundervisning. Några vänder sig mot namnet grundskola emedan detta ger intryck av något ofullbordad.

Vi anser att dessa invändningar bör beaktas och att det skulle vara beklagligt om den traditionsrika svenska folkskolan helt skulle försvinna.

Under åberopande av dessa synpunkter anhåller vi,

att riksdagen måtte vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 54 besluta att den nu föreslagna obligatoriska skolan måtte benämnas folkskola.

Stockholm den 16 mars 1962

Ingrid Segerstedt Wiberg

Martin Widén